

[Kinch-Jensen]

problemer, arbejdsministeren forestillede sig, rigtigere end den, der er fremsat med dette forslag fra Socialdemokratiet. Det vil jeg derfor gerne efterlyse et præcist svar på.

Jytte Andersen (S):

Jeg vil gerne sige tak til de ordførere, som har støttet tankerne i forslaget eller delvis har støttet det løsningsforslag, vi er kommet med for at afhjælpe dette problem, som er opstået, efter at barselorloven er blevet forlænget.

Jeg vil også godt sige tak til hr. Estrup. Det er godt nok en begrænset tak, men tak alligevel for forståelsen for, at der er et problem, og for, at der er en parathed til at gå ind i jagten efter løsninger for at løse problemet.

Jeg har ikke så meget at takke regeringspartierne for, og jeg har heller ikke så meget at takke arbejdsministeren for, desværre. Når jeg siger desværre, så mener jeg det faktisk. Ministeren nævnte i sit svar, at vi har haft forslaget til behandling før, og det har vi også. Det er anden gang, det er blevet fremsat, og årsagen til, at det er fremsat anden gang med den samme politiske sammensætning i Folketinget er ene og alene den, at sidste gang hørte vi nogle meget positive toner fra arbejdsministeren.

Det kan så hænge sammen med, at arbejdsministeren var ny dengang, og nu er han blevet lidt mere hærdet og lidt mere afvisende i sin facon, det skal jeg ikke kunne sige noget om, men faktisk blev der vist en forholdsvis god vilje. Der blev sagt i et af svarene, at det kunne være noget, man kunne tage op i forbindelse med handlingsplanen som en konsekvens fra Nairobi-konferencen, og arbejdsministeren sagde dengang også, at arbejdsministeren havde en tiltro til, at arbejdsgiverne allerede tog et vist hensyn til problemet.

Vi stillede så nogle spørgsmål i arbejds-markedsudvalget, som desværre ikke blev besvaret, og derfor har vi ikke rigtig haft mulighed for at komme videre i udvalgsarbejdet. Jeg synes godt, at ministeren kunne have vist sin gode vilje i hvert tilfælde ved at svare på spørgsmålene, for så kunne det være, vi i fællesskab kunne være nået frem til nogle løsninger.

En anden årsag til, at vi har fremsat forslaget, er, at vi er bekendt med, at Ligestillingsrådet så sent som den 15. august i år har behandlet en helt konkret sag fra en offentlig arbejdsplads. Det gælder Forbrugerombudsmanden, som har et antal jurister. Den ene af disse jurister var på barselorlov, og der er så kommet en henvendelse til Ligestillingsrådet fra tillidsrepræsentanten på baggrund af, at man kritiserede, at der ikke var mulighed for at ansætte vikar. Forbrugerombudsmanden siger i sin indstilling til Ligestillingsrådet, at der ikke var økonomisk mulighed for det inden for institutionens snævre budgetmæssige rammer, og Industriministeriet gør ligeledes opmærksom på, at det kan ikke undgås, at der er en merarbejdsbelastning som følge af den pågældende jurists barselorlov. Det strider faktisk imod forudsætningerne for barselorlovforlængelsesloven. Dengang var der ikke fra denne sal og fra det politiske flertal, der vedtog barselorloven, nogen som helst, der sagde, at det skulle påvirke de tilbageværende medarbejdere yderligere. Der var altså ikke tale om, at det skulle være et besparelsesobjekt, som det faktisk er blevet.

Det er baggrunden for, at vi nu, bl.a. på baggrund af ministerens tidligere lidt mere venlige og åbne holdning og foranlediget af en konkret sag, tager sagen op igen. Men desværre ser det jo lidt sort ud med at få regeringen med på ideen.

Til hr. Houe vil jeg sige, at jeg synes faktisk også, det er pinligt, at man fra Det Konservative Folkeparti kan være så afvisende over for tanken om en forpligtelse til at ansætte vikarer. Det er jo et parti, der selv har været med til at forlænge barselorloven.

Til SF vil jeg sige tak for tilkendegivelsen. Jeg synes, vi skal arbejde videre i arbejds-markedsudvalget for at finde en model, som kan samle, forhåbentlig også samle et politisk flertal, så vi kan komme tilbage med et fornuftigt forlig i sagen, for som Det Radikale Venstre sagde, er der problemer i dette spørgsmål, og Det Radikale Venstre vil gerne gå med ind i jagten på en løsning. Det synes jeg så vi skulle gøre.

Nu ved jeg godt, Fremskridtspartiet ikke deltog i den beslutning, men til hr. Dohrmann vil jeg sige, at der faktisk ikke i forbindelse med barselorlov var tale om, at der skulle spares på de offentlige udgifter som